

[Jens Møller]

digheder, er blevet komplekse i en grad, som vi ikke havde troet mulig for blot få år siden. Denne kompleksitet medfører, at den almindelige borger ofte bliver taber i spillet, hvis han ikke gives muligheder for at fremkalde en uvildig undersøgelse.«

Samtidig gør stiftamtmanden netop også opmærksom på de muligheder, der er med tilsynsrådene. Han skriver:

»Det er imidlertid min opfattelse, at tilsynsrådene med de nødvendige lovændringer på hensigtsmæssig måde kunne udbygges til lokale ombudsmandsinstitutioner. Jeg vil gerne fremhæve, at det administrationsapparat, der er nødvendigt for en sådan udbygning, allerede eksisterer med den efter mit skøn nødvendige kapacitet, idet amtmændene, der er fødte formænd for tilsynsrådene, med deres juridiske medarbejdere vil kunne påtage sig opgaven. Kristeligt folkepartis tanker vil således kunne realiseres uden nævneværdige omkostninger for samfundet.«

Nu sagde ministeren for et øjeblik siden, at tilsynsrådene allerede fungerer som klageinstans. Ja, det gør de nok i nogen grad, men de mangler den lovbaggrund, der skal til, for at det virkelig kan udbygges, så det ikke bare er mennesker, der nu finder på at gå den vej i deres fortvivlelse, der kommer igennem, men at alle borgere i dette land får at vide, at hvis de føler sig dårligt behandlet i de kommunale instanser, så kan de henvende sig til stiftamtmanden og igennem tilsynsrådet få deres sag taget op.

Jeg tror, at dette kan gøres, uden at det koster så forfærdelig meget, uden nogen stor, ny administration. Det kan virkelig blive en hjælp for de mennesker, der er kommet i klemme, og dermed en hjælp for hele samfundet, der jo ofte må lide under disse mange mennesker, der er inde i frustrationssituationer.

Fremskridtspartiets ordfører spurgte, hvorfor der ikke kunne klages over hovedstadsrådet. Det er en detalje, som man naturligvis ikke tager med i et beslutningsforslag; man må se på, hvordan det kan bringes med ind i det, det vil vi da afgjort ikke have noget imod.

Mange af de andre spørgsmål, der er stillet, har jeg allerede svaret på, men jeg må lige sige til de konservative, at der er ikke tale om mistillid til de folkevalgte i dette forslag – slet ikke. Der er netop tale om, at den

ubegrundede – som oftest ubegrundede – mistillid, der er, skal vises vintervejen. Den skal vi være fri for. Folk skal virkelig have mulighed for at komme med deres ting, få forklaret, hvorfor man har gjort, som man har gjort, og i de tilfælde, hvor der er sket fejl, må man have mulighed for at få det rettet.

Jeg håber, at det er fremgået af det, jeg har sagt, at der ikke er tale om, at folketingets ombudsmand skal være en slags overombudsmand. Det er ikke det, der er tanken. Det er tanken, at de skal have hver deres område, og det vil naturligvis være sådan, at hvis folk kommer til amtsombudsmænd med et eller andet, som han ved hører under folketingets ombudsmand, så vil han kunne vise det videre.

CD mener ikke, at der er brug for en sådan instans. Så må man bare stille spørgsmålet: hvorfor er der så så mange mennesker, der føler sig i klemme i systemet?

Jeg vil gerne takke hr. Freddy Madsen for hans positive syn på dette spørgsmål.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal ikke gå ind i de mange indlæg, der har været, og som jeg har lyttet til med interesse – det er jo kristeligt folkepartis forslag, der er til behandling her – men kun nævne en ting, som var inde i diskussionen, nemlig det stigende antal klager og årsagen hertil. Jeg tror, at man ud over at henvise til den mere og mere komplicerede opbygning af samfundet nok også må føje til, at kendskabet til klagemulighederne er blevet bedre, end det har været tidligere. Det bør man nok også have med i vurderingen af det.

Jeg vil gerne på ny understrege den mulighed, der i dag ligger i amternes tilsynsråd, som ud over amtmanden som formand består af 4 amtsrådsmedlemmer. Der findes altså her ikke alene ét sted i hvert amt, men fem steder i hvert amt, hvor man kan henvende sig, og jeg er vidende om, at der i meget betydeligt omfang forekommer en direkte kontakt med tilsynsrådene. Det er ikke i forbindelse med, at en klage er formuleret, men det vil meget hyppigt – og det synes jeg er godt – være en rådgivning fra tilsynsrådet eller dets medlemmer over for folk, som på en eller anden måde føler sig i klemme. Mange af de situationer, der opstår, er ikke